

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลของการให้การเสริมแรงทางบวก ต่อปริมาณการดื่มน้ำนมของเด็กวัยก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นเด็กก่อนวัยเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็ก โรงพยาบาลราชวิถี กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 3 ปี ถึง 3 ปี 5 เดือน จำนวน 3 คน ที่มีปริมาณน้ำนมที่ดื่มต่ำกว่า 50 ซีซี ในแต่ละครั้ง

2. การออกแบบการวิจัย ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบหลายเส้นฐานข้ามบุคคล (Multiple Baseline Design Across Individuals)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบบันทึกปริมาณน้ำนมที่เด็กดื่ม

3.2 เครื่องตวงมาตรฐาน (Measuring Cylinder)

3.3 น้ำนมพลาสเจอร์ไลส์ ตราหนองโพน รสนม ชนิดจืด

3.4 ของเล่นต่างๆ ที่ใช้เป็นตัวเสริมแรง เช่น ตุ๊กตา, รถยนต์ ฯลฯ

3.5 โบว์ติดเสื้ออันเล็กๆ

3.6 แก้วที่มีสเกลบอกปริมาณ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 การวางแผนการวิจัย

4.1.1 ระยะเวลาการทดลอง ผู้วิจัยทำการตวงและบันทึกปริมาณน้ำนมที่เด็กวัยก่อนเรียนทุกคนดื่ม ในช่วงเวลาอาหารว่างทุกวัน เพื่อคัดเลือกเด็กวัยก่อนเรียนที่มีปริมาณน้ำนมที่ดื่มต่ำกว่า 50 ซีซี ในแต่ละครั้ง และผู้วิจัยสำรวจหาตัวเสริมแรงที่เหมาะสมจะใช้กับผู้รับการทดลอง โดยนำของเล่นชนิดต่างๆ มาให้เด็กเลือกคนละ 1 ชิ้น ทุกวัน โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ เพื่อดูว่าเด็กผู้รับการทดลองแต่ละคนชอบอะไรมากที่สุด แล้วจึงคัดเลือกไว้เป็นตัวเสริมแรง และ

ผู้วิจัยยังได้ขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง โดยให้ผู้ปกครองให้ความสนใจคำชมเชย เมื่อเด็กได้รับการเสริมแรงจากโรงเรียน

4.1.2 ระยะดำเนินการ ผู้วิจัยใช้วิธีการแบบหลายเส้นฐานข้ามบุคคล (Multiple Baseline Design Across Individuals) ใช้เวลาดำเนินการประมาณ 9 สัปดาห์ (45 ครั้ง) และแบ่งออกเป็น 5 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะเส้นฐาน ผู้วิจัยจะดวงและบันทึกปริมาณน้ำนมที่เด็กดื่มตามสภาพปกติ ไม่มีการเสริมแรงใดๆ ทั้งสิ้น

ระยะที่ 2 ระยะทดลองกับเด็กคนที่ 1 ผู้วิจัยจะให้การเสริมแรงเฉพาะกับเด็กคนที่ 1 ถ้าเด็กสามารถดื่มนมได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อย 10 ซีซี จากปริมาณเฉลี่ยของระยะเส้นฐาน และยังคงให้การเสริมแรง ถ้าเด็กสามารถดื่มนมได้ในปริมาณเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งดื่มน้ำนมได้ในปริมาณไม่ต่ำกว่า 80 ซีซี ในแต่ละครั้ง คงที่ 3 ครั้ง ติดต่อกัน ในระยะนี้ เด็กคนที่ 2 และ 3 จะไม่มีการเสริมแรงใดๆ ทั้งสิ้น และยังคงบันทึกปริมาณน้ำนมที่ดื่มเพื่อหาเส้นฐานต่อไป

ระยะที่ 3 ระยะทดลองกับเด็กคนที่ 1 และคนที่ 2 ผู้วิจัยจะให้การเสริมแรงเฉพาะกับเด็กคนที่ 1 และคนที่ 2 โดยวิธีการเช่นเดียวกับระยะที่ 2 สำหรับเด็กคนที่ 3 จะไม่มีการเสริมแรงใดๆ ทั้งสิ้น และยังคงบันทึกปริมาณน้ำนมที่เด็กดื่มเพื่อหาเส้นฐานต่อไป

ระยะที่ 4 ระยะทดลองกับเด็กคนที่ 1, คนที่ 2 และคนที่ 3 ผู้วิจัยจะให้การเสริมแรงกับเด็กคนที่ 1, 2 และ 3 โดยวิธีการเช่นเดียวกับระยะที่ 2

ระยะที่ 5 ระยะติดตามผล ผู้วิจัยจะดวงปริมาณน้ำนมที่เด็กดื่มตามสภาพปกติ ไม่มีการเสริมแรงใดๆ ทั้งสิ้น

4.2 การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองไปตามระยะของการทดลองตามที่กล่าวไว้แล้ว ในแผนการวิจัย โดยการที่ผู้วิจัยได้บอกถึง เกณฑ์และเงื่อนไขตลอดจนการเสริมแรงทางบวกต่อพฤติกรรมการดื่มน้ำนมของเด็กผู้รับการทดลองคนที่ 1, คนที่ 2 และคนที่ 3 ซึ่งผลปรากฏว่า พฤติกรรมการดื่มน้ำนมของเด็กผู้รับการทดลองทั้ง 3 คน เพิ่มขึ้นจนถึงเงื่อนไขสูงสุดที่ตั้งไว้ภายในเวลา 2 วัน นั่นคือ เด็กทั้ง 3 คน สามารถดื่มนมได้อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 80 ซีซี ในแต่ละครั้ง

ติดต่อกันเป็นเวลา 4 ครั้ง จึงทำให้ผู้วิจัยไม่จำเป็นต้อง เปลี่ยนเงื่อนไขไปตามขั้นตอนของ เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในแผนการทดลอง และผู้วิจัยเริ่มดำเนินการติดตามผลทันทีที่สิ้นสุด เงื่อนไขการทดลอง จึงถือว่าสิ้นสุดเงื่อนไขการทดลอง เมื่อเด็กผู้รับการทดลองทั้ง 3 คน ดื่มน้ำนมได้ในปริมาณไม่ต่ำกว่า 80 ซีซี ในแต่ละครั้ง มีค่าคงที่ 4 ครั้ง ติดต่อกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการ เปรียบเทียบปริมาณน้ำนมที่เด็กดื่มในช่วง เส้นฐานพฤติกรรมกับช่วงระยะเวลาการทดลอง รวมทั้ง เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงปริมาณน้ำนมของ เด็กผู้รับการทดลองที่ได้รับการเสริมแรงทางบวก และไม่ได้รับการเสริมแรงทางบวก

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่า ในระยะที่เด็กผู้รับการทดลองได้รับการ เสริมแรงทางบวกจะ ดื่มน้ำนมในปริมาณที่เพิ่มขึ้นทุกคน แสดงให้เห็นว่า การใช้การเสริมแรงทางบวกสามารถเพิ่ม ปริมาณการดื่มน้ำนมของ เด็กก่อนวัย เรียนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาถึงกระบวนการถอดถอนตัว เสริมแรง เพื่อที่จะป้องกันไม่ให้พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปแล้วลดลง
2. ควรให้มีความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา กับผู้ปกครอง ในการปรับพฤติกรรม เพื่อความคงอยู่ของพฤติกรรมและการศึกษาระยะยาว
3. น่าจะมีการศึกษาถึงชนิดของตัว เสริมแรงที่มีประสิทธิภาพต่อกลุ่มตัวอย่างที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน